

विरिपृष्ठ n. hill-top.
 विरिप्रका m. the table-land of a mountain.
 विरिप्रात् m. = विरिपति.
 विरिपर् m. an excellent mountain.
 विरिष् a. dwelling on mountains, m. E. of Rudra-Civa.
 विरिष्टा a. being on mountains.
 विरीश् m. = विरिपति.
 विरिष्टस् & विरिष्टस् a. = seq.
 विरिष् a. rich in praise.
 वीत् a. sung, praised, proclaimed, named, called; n. song, verse. f. श्ला sacred song or poem.
 वीतक् n. = prec. n.
 वीतव्यम् a. fit to be sung.
 वीतव्याचिन्द् n. T. of a poem (lit. Govinda praised in song).
 वीतव्यूत् n. song and dance.
 वीतव्याद् n. song and music.
 वीतव्याचार्य m. singing master.
 वीति f. song; N. of a metre.
 वीत्याचार्या f. a cert. metre.
 वीषा f. song.
 वीर्वास् m. a god.
 १ ग्, only I. जीवुचे & जीवुबान् sound, praise, proclaim.
 २ ग् a. going, coming (—०).
 ३ ग् (adj. —०) = गीत.
 गुणम् (m.) n. bdelium.
 गुण् m. N. of a man, pl. his race. f. गुण् = कुण्.
 गुण् (& *क) m. bundle, b unch, bush.
 गुण्डमुखा n. sgl. bushes and shrubs.
 गुज्, गुजति buz, hum.
 गुज् m., गुजित् n. buzzing, humming.
 गुज्जा f. the Guñja berry (used as a weight).
 गुटिका f. globe, pill, pearl, jewel.
 गुड m. a globe or ball (also गङ्ग m.); treacle, molasses, a pill (also गुडिका f.); pl. N. of a people.
 *गुडधाना f. pl. grains of corn with sugar.
 गुडमय्, f. ई made of sugar.
 गुडश्वरा f. sugar.
 गुडोक्षि n. E. of Arjuna.
 गुडोदक् n. sugar-water.
 गुडोदन् n. boiled rice with sugar.

गुण् m. thread, cord, rope, string (adj. —० after a num.= -fold or — times, lit.-threaded); division, species, kind; anything secondary or unessential, e.g. the seasoning of a dish (opp. अल्प), (g.) the secondary object (cf. अथकर्मन्), the articulation (opp. स्वाण), the secondary gradation (opp. वृक्षिं); (ph.) the quality, peculiarity or attribute (opp. द्रव्य or स्वभाव), one of the five attributes or the three qualities; good quality, virtue, excellence; merit, high degree, pl. the six or four measures of royal policy. Abstr. गुणता f., गुण n.
 गुणक् (adj. —०) = गुण.
 गुणकर्मन् n. a secondary action (abl. *मतस्) or secondary object (opp. प्रधार्ण कर्मन्).
 गुणकल्प n. confusion of the (three) qualities.
 गुणगुण् a. respectable.
 गुणगृहा & गृह् a. to be captivated by, i.e. sensible of, virtues or merits.
 गुणयाम् m. assemblage of virtues or merits.
 गुणग्राहिण् a. = गुणगृहा.
 गुणचेद् m. the breaking of the cord (loss of merits).
 गुणज् a. knowing virtues or merits; abstr. गुणता f.
 गुणतस् adv. according to the (three) qualities.
 गुणत्वागिन् a. abandoning virtue.
 गुणदोषस् a. knowing good and evil.
 गुणधृत् a. supported by virtues (cords).
 गुणभद्र् m. N. of an author.
 गुणभूत् a. secondary, subordinate.
 गुणभेदतस् adv. according to the difference of quality.
 गुणभेदूक् a. perceiving the qualities.
 गुणमय् a. consisting of threads; containing the three qualities; virtuous.
 गुणवचन् m. n. an attributive or adjective.
 गुणवत्ता f., गुण n. abstr. to seq.
 गुणवत् a. having a thread (virtues); possessed of the five qualities (cf. गुण); virtues, excellent, useful, good. Compar. गुणवत्तर्, superl. गुणम्.
 गुणसंयुक्त् & गुणपद् a. endowed with good qualities or virtues